

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Genealogia Illvstrissimæ Domvs Dvcvm Brvnsvic. Et
Lvnaebvrg. Continva Patrvm Serie, Svpra Septintos
annos, è regio Longobardorum sanguine, repetita**

Krüger, Pankraz

[S.l.], 1577

VD16 K 2458

urn:nbn:de:hbz:466:1-34834

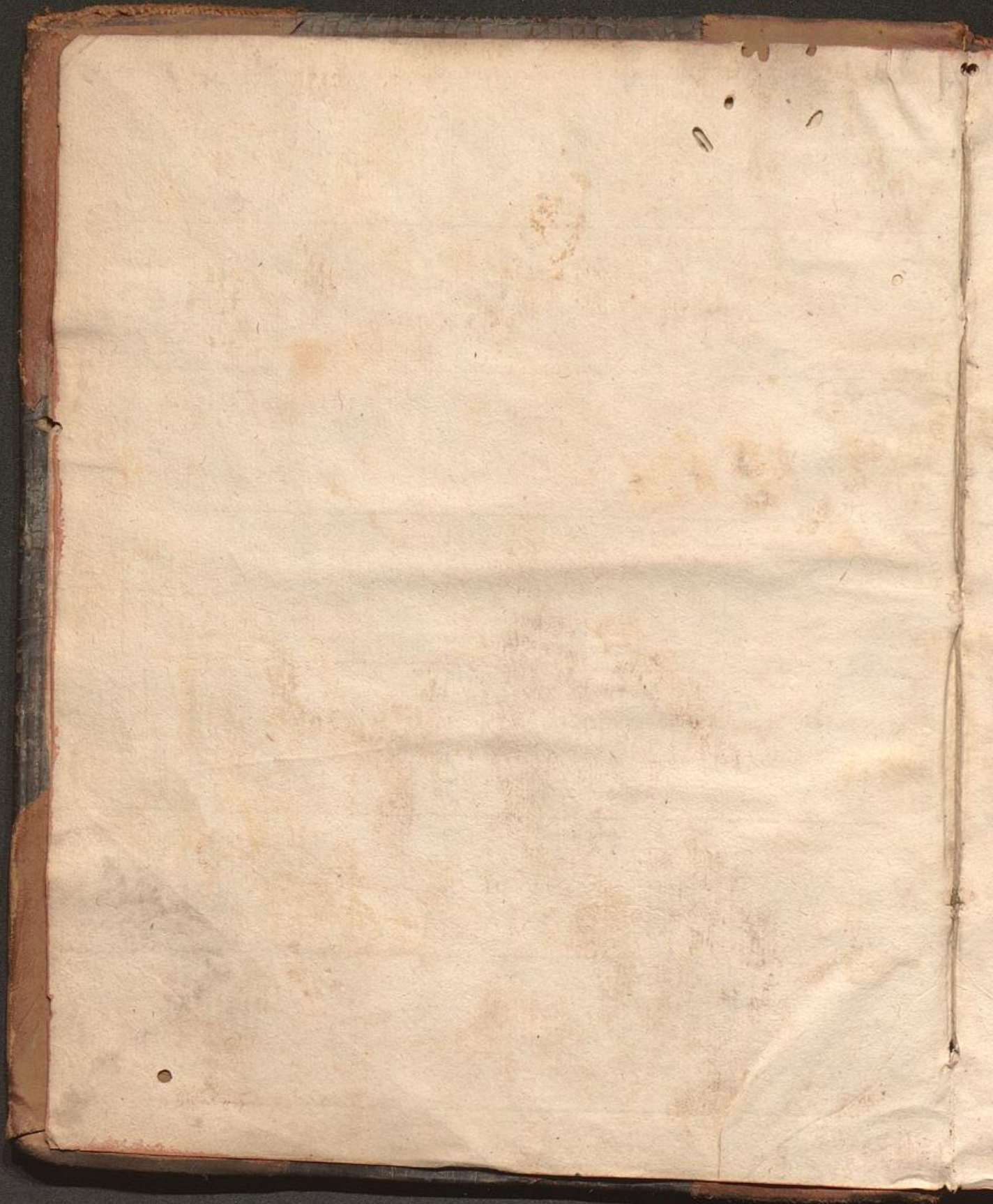

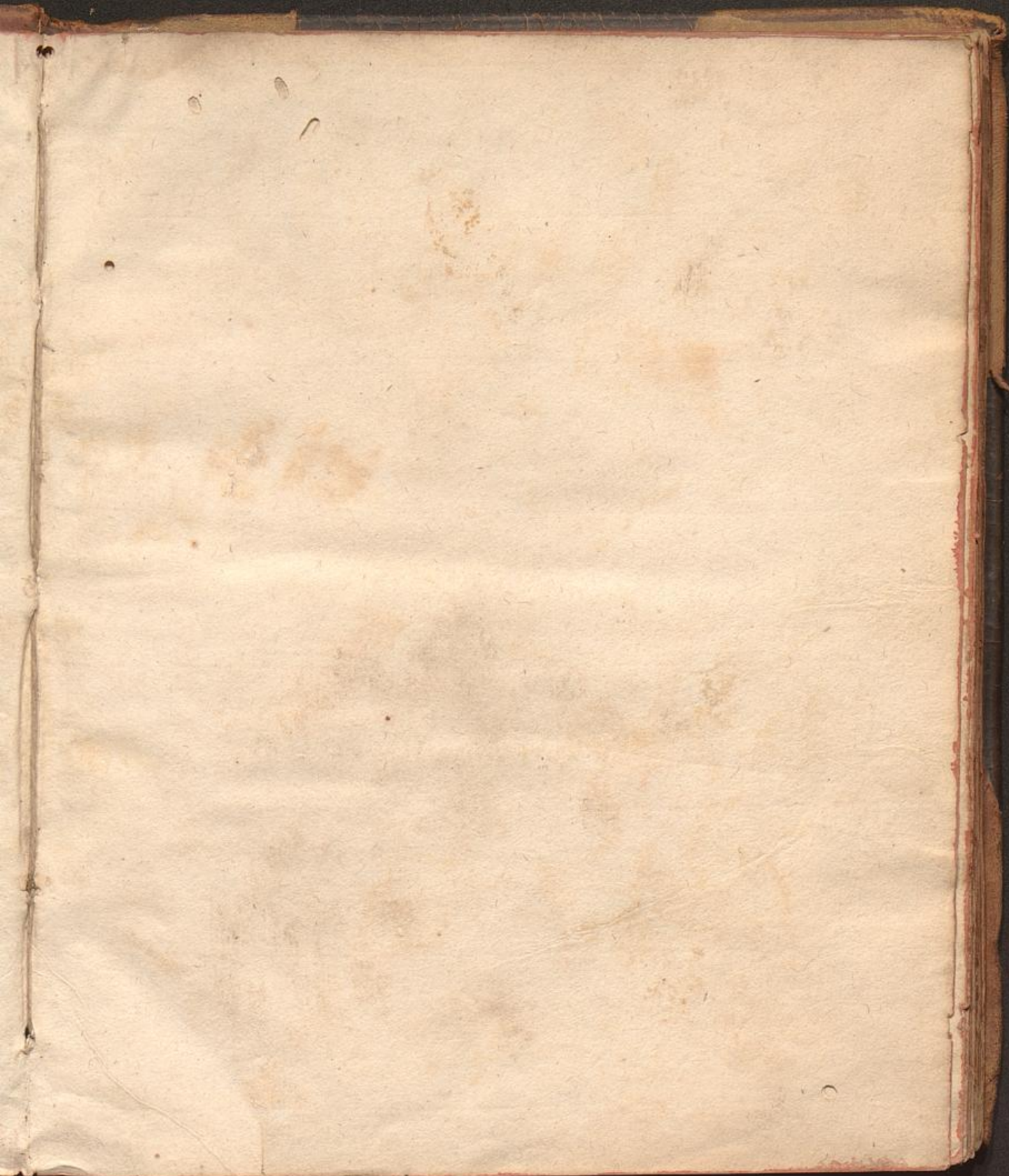
6

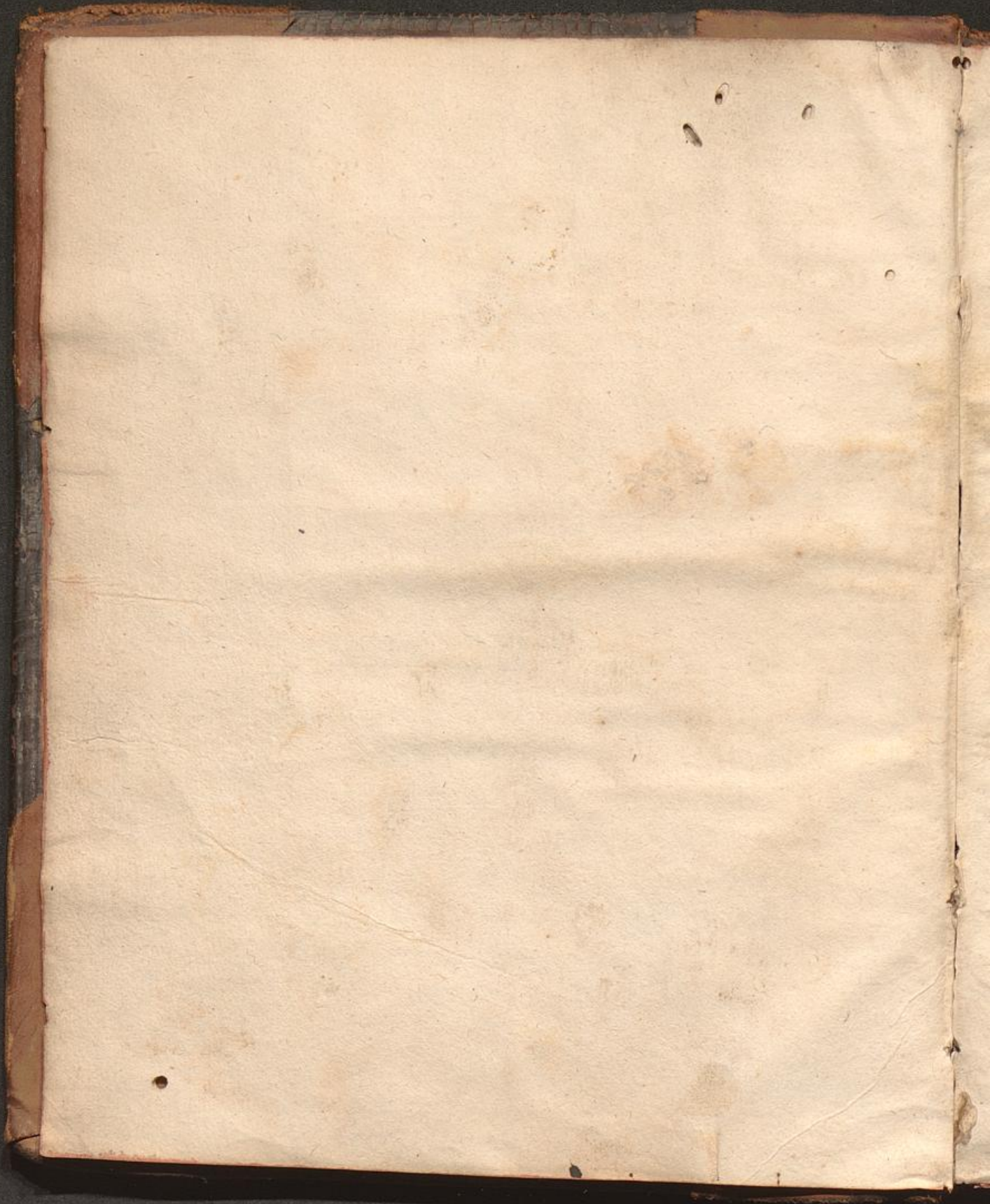
Th. 59.46.

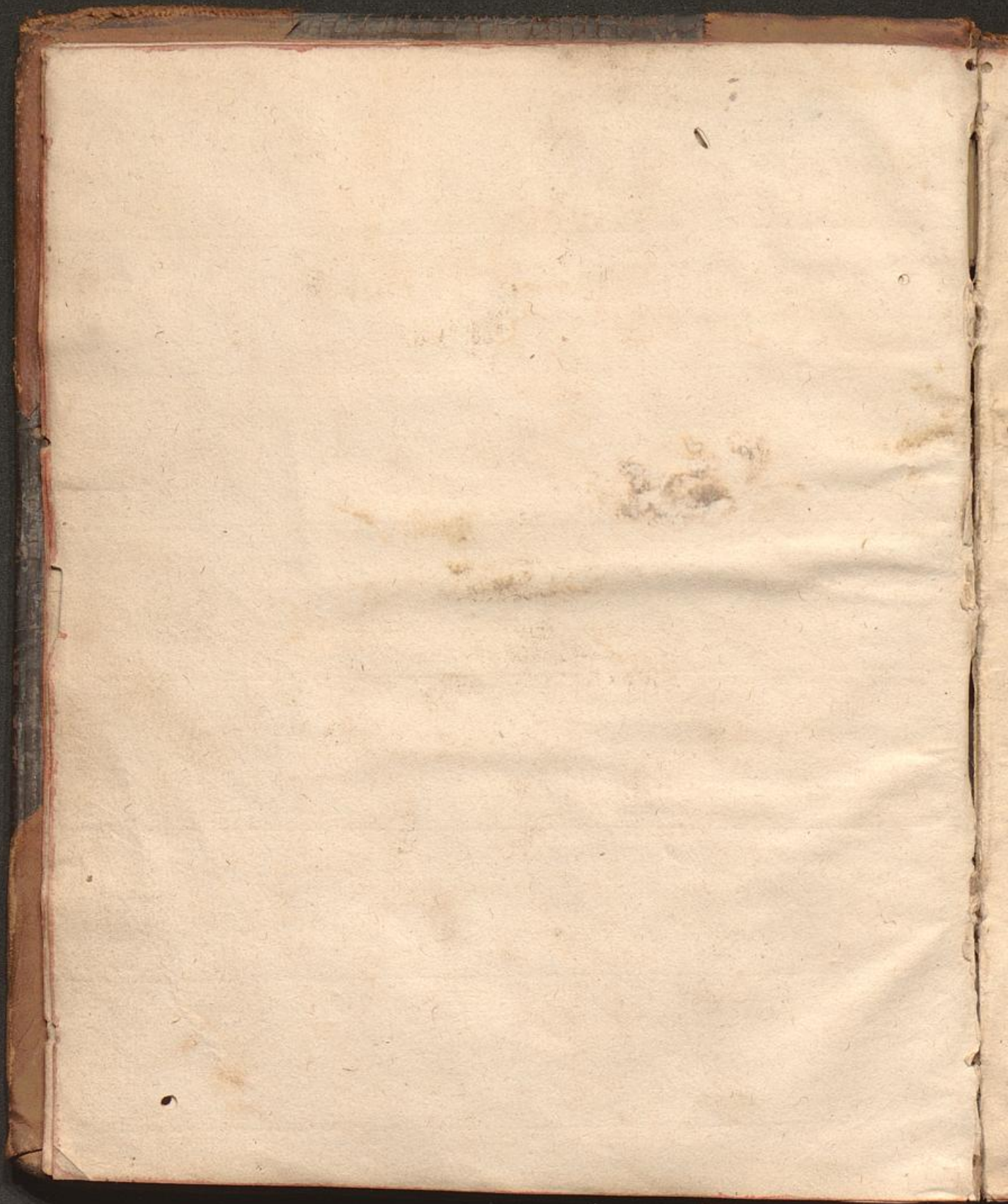
7
2
55

GENEALOGIA
ILLVSTRISSIMÆ DO-
MVS DVCVM BRVNSVIC. ET LVNAE-
BVRG. CONTINVA PATRVN SERIE, SVpra SEPTIN-
gētos annos, è regio Longobardorum
fanguine, repetita,

Ad

ILLVSTRISSIMOS PRIN-
CIPES AC DOMINOS, D. IVLIVM
Ducem eius familiae clarissimum, & D. ERNE-
STVM LVDOVICVM Ducem Pomer-
niae, hujus generum,

Autore

M. PANCRATIO CRVGERIO
Finstervaltensi, Academiae Iuliae
Professore,

M. D. LXXVII.

FRANZ KRISTIAN WOLFF

PHYSICUS ET MATHEMATICUS

ORDINARIUS UNIVERSITATIS
HALLENSIS, REGII SOCIETATIS
LITTERARUM HALLENSIS

44

FRANZ KRISTIAN WOLFF

PHYSICUS ET MATHEMATICUS

ORDINARIUS UNIVERSITATIS

HALLENSIS, REGII SOCIETATIS

LITTERARUM HALLENSIS

44

FRANZ KRISTIAN WOLFF

PHYSICUS ET MATHEMATICUS

ORDINARIUS

M. D. LXXVII

ILLVSTRISSIMIS

PRINCIPIBUS AC DOMINIS D. IV-
LIO Duci Brunsvicensium & Lunæburgensium: Et D.
ERNESTO LVDOVICO, Duci Stetini, Pomeraniæ,
Cassubiorum & Henetorum, Principi Rugiæ &
Caycorum Comiti, Dominis suis
clementissimis

Pancratius Crugerius Finstervaltensis
S. P. D.

*V*a pia Musa refert, annalibus eruta priscis,
Nomina magnorum, factaq; clara Ducum,
Accipe Dux Iuli, Dux accipe, Iulia Virgo
Cui datur, hac serie progenerata patrum.
Alter a vos, a vosq; tuos, decus alter amorum
Dum releges, partem laudis uterq; feres.
Nil, scio, majorum fama præstante nepoti,
Nil sponso sponsæ dulcius est decore:
Et vobis adeò Musarum seria cordi
Carmina, vos vatum pleetra modiq; juvant.
Ergo nec à festis epulis sacroq; iugali,
Debit hoc Clary munus abesse chori.
Feci, quod potui, pro tarda & paupere vena.
Gratus utriq; cadat, sumptus utriq; labor.
Pegasis uberius quorum labra perluit unda,
Commemorent ortus Dux Ludovice tuos.

• A 2

GENS

GENS LONGOBARD

DA PANNONIAE ET ITALIAE
victrix, ad annum
Christi 568.

SI genus è patrum spectetur origine Iuli,
Id Longobarda nobilitate satum est.
Gens ea nostra fuit, cum sedes liquit ad Albim,
Pannonicos valido Marte subegit agris.
Inde Gothis cesis, Ticinog, potita Padoq,
Italiae Reges per duo secla dedit.
Tunc atavi viguere tui, tunc scepra tulisse:
Credo aliquem, quanquam fama negata viris.

DUCES LONGOBARD

DORVM à CAROLO MAGNO
conservati sublato Rege.
A.C. 773.

NEc stirps interijt, cum Francæ gloria gentis
Carolus, Oenotrias victor adeptus opes,
Et Desiderio raptum diadema tyranno,
Imposuit capiti Marte favente suo.
Scilicet & populum sedes habitare priores
Iusserat, & populi frena tenere Duces.
Quos inter generis de patribus extitit Heros.
Summus: at hunc etiam nox tenebrosa premit.

ADEL

ADELBERTVS MARCHIO

CHIO THVSCIAE AD
annum Christi

860.

Primus Adelbertus, terræ regnator Hetruscæ
Inclytus, historiæ munere nomen habet.
Seu Ludovice alter, seu Carole Crasse movebas
In Saracenos arma; ferebat opem:
Celsus ubi Adriacis surgens Garganus ab undis
Pugnantem armigero vidit equo, & stupuit.
Hinc deinceps patres, notosq; patrumq; nepotes,
Continuo genitos ordine Musa canit.

LANDBERTVS MARCHIO

CHIO THVSCIAE A. C. 880. POST
Arnolphi Imp. tempora etiam
Rex Italiae.

Cum premeret Latios Arnolphi dextra tumultus,
Landbertus patriæ Marchio gentis erat.
At simul ille obijt, funestisq; omnia bellis
Involvit regni litigiosus amor:
Ausoniae, passim procerum mandante favore,
Hic etiam gessit sceptrâ potente manu,
Quæ fratres gessere simul. sed ut impius omnes
Cœcavit, solum se jubet Hugo coli.

A 3,

SIGI.

SIGISBERTVS LVCEN-

SIVM PRINCEPS, PARMAE ET RE-
gij Lepidi dominatum consecutus

A. C. 903.

Iam tum conspicuus cum patre nitentibus armis
Ibat hic, & belli laude superbus erat.
Dumq; alacri sibi quisq; manu, virtuteq; regnum
Quærit, & audaces tempora forsq; in vadat:
Appenninicolas invadit milite gentes,
Et magnum victor territat Eridanum.
Castra prius Lepidi, mox dives Parma subacta,
Quicquid & obliquo flumine Tarus adit.

AZO I DOMINVS PAR-

MAE ET REGII LEPIDI, IDEMQVE

Marchio Canossanus,

A. C. 950.

Filius aerias Canossæ munijt arces,
Quæ petit AEmiliam Secia lymphæ viam.
Hic Berengary postremi milite cinctus,
Pertulit invictas obsidione moras:
Donec Otho, factis & parto nomine magnus,
Suppetias fesso propper, opemq; tulit.
Hoc adeo virtus clarissima vudice dignum
Fecit, & Imperio præstita longa fides.

ALBER-

ALBERTVS AZO,

PRIMVS MARCHIO ATESTINVS,

Dominus Calmæ, Arquati, Montaniana. A. C. 965.

A patre Teutonicas cum Cæsare missus in oras
Hic, vetus Heroum se probat esse genus:
Dum ruit intrepidè, quacunq; pericula poscunt
Horrida, dum tanta prælia cæde facit,
At nec parua tulit pugnacis præmia dextræ,
Qui meruit summi Principis esse gener,
Eratreg; Thedaldo patrias dominante per urbes,
Cæpit Atestinae ditia regna plagæ.

HUGO MARCHIO

ATESTINVS, DOMINVS

Calmae &c. A. C. 1000.

Occiderat genitor: cum matre reversus ad Arcton,
Ocia Frausburgi Folcus in arce terit.
At fratri Hugoni potius ditionis habena,
Sancta; pro regni cura salute placet:
Cui quam pacesagax prudentia, cordaq; pressis
Mitia, tam bello dextera fortis erat.
Hoc comite Argivum Calabris è montibus hostem
Expulit, à claudio Rex pede nomen habens.

ALa

ALDOBRANDINVS

MARCHIO ATESTINVS SIMVL

& Tarvisianus, anno Christi
1023.

Fortunæ favor auxit opes, & nomina Nato,
Quem quoq; Tarvisijs iura dedisse ferunt,
Ille laboris amans, sed seria bella perosus,
Ludicra nunc ficto prælia Marte gerit,
Nunc ritu Arctoo, veteris non immemor ortus,
Sylvivagus torvos cuspide figit apros.
Nemo tamen placidum petulante laceßere ferro
Ausus. in infestos tam gravis ira tonat.

AZO II MARCHIO

ATESTINVS A. C.

1050.

Iustus, & exemplum laudati principis Azo,
V sibus antetulit fasq; piumq; suis.
Non illum exosum violentia noxia fecit,
Non fraus subjectis structa dolosa bonis,
Pænæve delicto major, vultusve superbus
Et ferus, ad tenuis verba precesq; viri:
Sed bonus & facilis, sed custos pacis & æqui,
Omnibus eximio cultus amore fuit.

GVEL.

GVELPHVS ATESTI-
NVS, DVX BAVARIAE ET CARINTHIAE
A. C. 1071. à cujus fratre Reinoldo orta
familia Ducum Ferrari-
ensium.

Guelphorum stirps orba viris cum deficit, illam
Prorogat hic Guelpha de genitrice satus.
Digrediensq; Pado maternas occupat vrbes,
Quas Lycus, Ambro, Regus, quas lavat Oenus aquis.
Sed varias fortuna vices spoliando, fovendo,
Miscet. obit Sohma cum redit vrbe, Paphi.
Illustris superest à fratris sanguine proles
Nunc quoq; terra Duces Ferrariensis habet.

HENRICVS NIGER
DVX BAVARIAE ET CARIN-
thiae A. C. 1101.

Hic color ora niger barbamq; haud pectora tinxit,
Pectora Sithonia candidiora nive.
Testis fratris amor, cum quo diuturna paterni
Sceptra soli concors, & sine labe tulit.
Magna quidem virtus: sed rebus ut vnus agendis
Præfuit, innumeris, auxit eam titulis.
Nata, parens facta est Friderici Iuditha Suevi,
Cui primo fuit hoc nomen in Imperio.

B

HEN

HENRICVS SVPERBVS

DVX BAVARIAE, CARINTHIAE,
Thusciae, Saxoniae, gener Lotharij Imp.

A. C. 1125.

M Arte ferox, acerq; animo dum praelia miscet
Filius, aut soceri Caesaris arma fovens,
Aut sua belligeris tuiturus ab hostibus, Arnus
Sanguine, & Eridanus, Danubiusq; fluunt.
Inuidiae magno nisi vis nocuisset, & ipse
Caesar erat, regnis cum subito exiit.
Saxonis ora tamen, quam dos dabat ampla, remansit:
Vna ubi Lotharius conditur atq; gener.

HENRICVS LEO, DVX

BAVARIAE ET SAXONIAE INTRA
Albim & Rhenum, A.

C. 1140.

A St Leo magnanimus ferroq; reposcit adempta
Iurèq; Mars prodest Caesariq; favor,
Danubiòq; suo refluxum mare iungit, & Albim
Rhenò, rex celso pectore, rex opibus.
Hoc didicit Tybris Germana capessere iussa,
Hoc Sclavus didicit, bella gerente, Deum.
O fallax fortuna nimis: quid gente reuersum
Eoa, tanto deycis à folio?

GVII.

GVILELMVS PRIN

CEPS SAXONIAE CVM FRATRE

Othone III. Imp. & Henrico Palatino

Rheni, A. C. 1195.

N Anfragy tabulas ut colligat, arma Guilelmus
AEmula fert patrijs, saepe repressa tamen.

Nil animosa potest inuito numine virtus,

Et plus consilio fata, manúq. valent.

Spem retine, quicumq. doles, meliora sequentur

Tempora. & hunc tandem mitior aura fovet:

Frater ad Imperij conscendit ut alter honores,

Vtq. Palatinas alter adeptus opes.

OTHO, PRIMVS DVX

BRVNSVIG. ET LVNAEBVRG. APPEL-

latus à Friderico II. Imp. A.

C. 1235.

P Atrius occiderat sine prole, hic occupat urbes,

Præveniens Suevos Boiariosq. duces,

Armaq. non timidus violentis objicit armis:

Vincere quæis causa pro meliore datum.

Non ea sors fovit Danorum castra secutum,

Vincula cum forti captus ab hoste tulit.

Liber ad illustres titulos venit, arte parenti

Ignota, qua nam? Caesaris obsequio.

ALBER

ALBERTVS MAGNVS

DVX BRVNSVIG. ET LVNAEB.

A. C. 1252.

MItis hic, & pacis natura pronus ad artes,
Sæpe tamen bello cogitur esse ferox.
Dum modo nobilitum fastus, modo furta latronum
Impia, in ultrices tela dedere manus,
Sensit & Hungaricus vires Bela, sensit iniquus
Nescio quis, nodo cui gula fracta, Comes.
Intrepidae virtutis honos cognomina Magno
Addidit. j fame præmia nulla puta.

ALBERTVS PINGVIS

DVX BRVNSVIGEN. ET LVNAEB.

A. C. 1278. à cuius fratre Henrico orta
familia Ducum Grubenha-
giorum.

PAr animi virtus, eademq; modestia Nati,
Quæ Patris: At belli rarior vsus erat.
Ergo quies major, fratris tamen impiger iras
Fregit, & armatas exuit ense manus.
Thura viro Brunsviga dato. cum perdere possêt,
Iuvit opes, victor milite, mente parens.
Hinc stirps clara Ducum germani è stemmate nata
Altera, cui titulos dat Grubenaga suos.

MAG.

MAGNVS SANGERNVS

SIVS, DVX BRVNSVICENSIS ET

Lunæburgensis, A. C.

C. 1318.

Proximus Alberto fasces Otho grandior ævo
Cœperat: Hercyniæ trans juga Magnus abit,
Tyrigetumq; potens dotales incolit arces,
Vnde, ubi jam fatis occidit ille, redit.
Carus ubiq; pijs meritis, non gratior annem
Arbor ad irriguum pandit opaca comas,
Quas super alituum fœcunda cubilia pendent,
Subter habent ymbras atq; alimenta feræ.

MAGNVS CATENA

TIVS, DVX BRVNSVICENSIS

& Lunæburgensis, Anno

C. 1368.

Fratris ab occasu, terris hic rector ad Albim
Ut datus, ingenij spes erat ampla Patri.
Post cœpit tædere viri, cum frena iuventæ
Laxat, & irarum nescit habere modum.
Cætera laudatus, densos non alter in hostes
Acrior effusis cursibus egit equum.
Dum tamen incumbens prostrato, tardius ensem
Figit, adest miles ponè, priorq; necat.

B 3

Henri

HENRICVS PIVS,

DVX BRVNSVICENSIS ET LV-
næburgensis A. C. 1373. à cuius fratre
Bernardo, ora familia Du-
cum Lunæburg.

Quid pietas, nisi cura Dei, cultusq; parentum,
Et fratrum, & patriæ relligiosus amor?
Hæc Pius, hæc coluit studiosior omnibus Heros,
Cui tribuit vulgi nomina tanta favor,
Grataq; posteritas recolet, dum piscibus unda,
Rura nemusq; feris, aura patebit avi.
Scinditur hinc procerum Bernardo à fratre propago
Tertia jam, Lunæ quos amat ora Duces.

GVILELMVS VICTO-

RIOSVS, DVX BRVNS.
& Lunæburgen. A.
C. 1417.

Plcer, at harrifici Mavortis ad arma Guilelmus
Promptus, honoratos laude laceffit avos,
Par cuius veterum: tot junctis prælia signis
Conserit, & toties victor ovansq; redit.
Septima jam laurus, jam regnis quintus avitis
Partus ager Comitum, jam chypeo auctus honos:
Cum petit extremum defectis viribus hostem,
Et cadit. octodecim lustra fuere seni

GVIL

GVILELMVS IV

NIOR, DVX BRVNSVICEN.

& Lunæburgen. A. C.

1482.

Nomine qui simili succedit & indole, castra
Penè puer magni gaudet adire patris.
Hoc duce, se campis & apertæ credere pugnae,
Hoc, agili discit fallere signa dolo.
Nec levis à studio merces, his artibus olim
Tradidit Embeccæ victa iuventa manus,
Quiq; bibunt Vesperim, leges subière. senectam,
Tradidit ut natis sceptrà, quietus agit.

HENRICVS SENIOR,

DVX BRVNSVICEN. ET LVNAE-

burg. A. C. 1482. cujus è fratre

nepos, Dux Ericus.

Hic quoq; quam magnis ditionem partibus auxit?
Quamq; domi gessit fortia, quamq; foris?
Goslaris, Hildesum, Brunonis, Hanovera norunt,
Et sociæ norunt ante alios Phrysi.
Obtigit Helmstatum precio, virtute nepotis
Nunc domus Aonidum splendida, vile prius.
Ictus ad Amisum ruit atro vulnere. frater,
Cujus adhuc superat sanguis, Ericus erat.

B 4

HEN.

HENRICVS IVNIOR,

DUX BRVNSVICENSIS

& Lunæburgensis A.

C. 1514.

Ingitur huic Natus, pro Cæsare bella gerentem
Gallus & Insubrium quem stupere duces:
Quem furor agricolæ, quem multa licentia civis,
Fulminea sensit spargere tela manu.
Marchio cum ferro vastaret & ignibus urbes,
Hujus ab Imperio victus, abactus ope est.
O quibus & fatis idem iactatus? at omni
Serior hoste tamen, paceq; lætus obit.

IVLIVS DUX BRVNS.

ET LVNAEBVRGBENSIS

A. 1568.

Hic vir, hic est, cui noster honos tutelaq; curæ,
Et pia relligio, justitiæq; vigor.
Norit id omne ævum. Latium Baala removit
Primus, & hoc statuit nostra Lycea solo:
Primus & à nobis laurum ferat. Hæc tibi Iuli,
Hæc tua Pieridum carmina turba canit.
Si pacis retines studium, si cæpta perurges,
Nemo tibi è magnis anteferetur avis.

HEN

HENRICVS IVLIVS,
ADMINISTRATOR EPISCOPATVS HAL-
berstad. Dux Brunsvigen. & Lunæburg. Scholæ
Iuliæ Rector magnificus.

Salue spes generis cum fratribus Henrice Iuli,
Digne patrum titulis, digne parente puer.
Tu mihi, seu facili deducis carmina vena,
Seu promis culto verba soluta sono,
Nescio, quid maius tenera præstare iuventa,
Et sapere ante annos penè videre tuos.
O decus hoc seruent superj: nec præmia vatum
Rara, nec hoc Vates principe rarus erit.

Scr. h. d. J. Paderb.

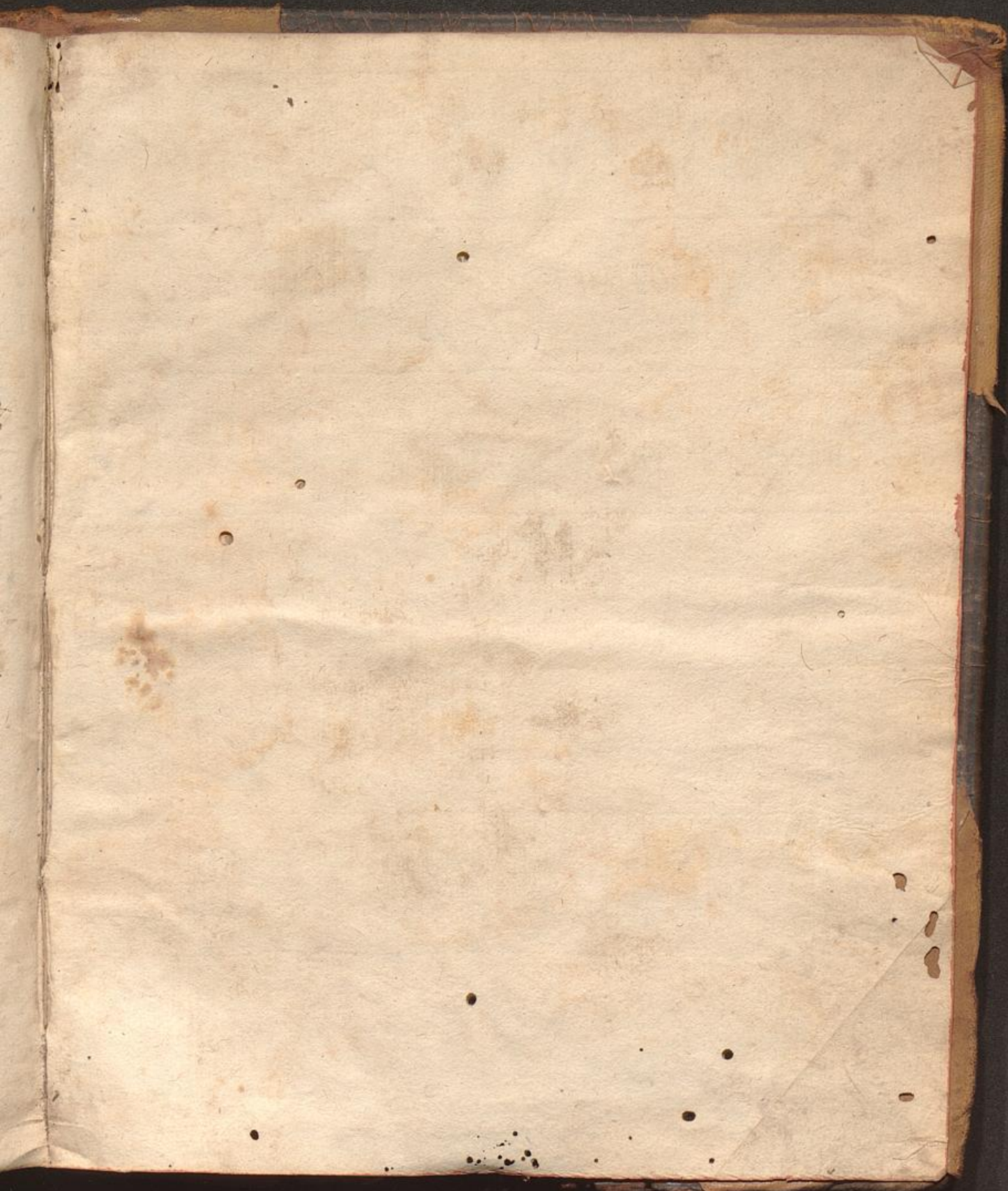
SIGISMVNDVS
PHILIPPVS, DVX
Brunf. & Lunæb.

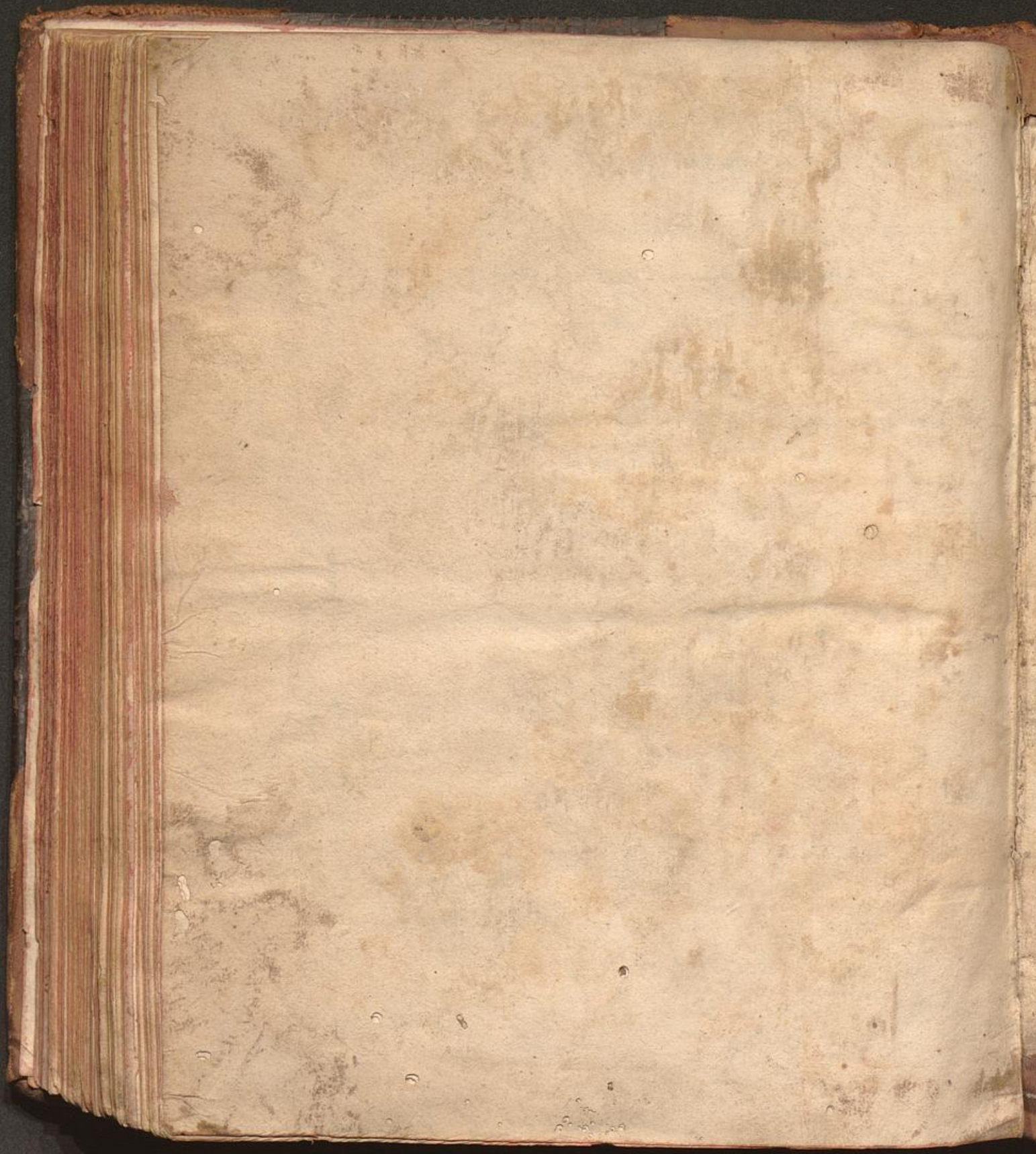
AT tu, seu versas puerili membra palæstra,
Seu premis exiguo pondere sessor equum,
Semina non timida naturæ prodis, a vumq;
Et patruos gestu feruidiore refers.
Quam verò lepidas iam nunc miramur in arte
Vitruvij curas, ingeniumq; sagax?
Cresce puer, studijsq; parem te iungere fratri
Nitere, tota domus Iulia cresce, vige.

Desmono frat p[er]m[an]ent[er] p[er]ventu[m]
 p[er]inip[er]m[an]ent[er] d[omi]n[u]m p[er]m[an]ent[er]
 h[ab]uer[unt] breu[em] amplat[er] h[ab]uer[unt] 7 omnia
 s[un]t h[ab]uer[unt]
 d[omi]n[u]m, p[er] d[omi]n[u]m h[ab]uer[unt] omnia
 p[er]d[omi]n[u]m, s[un]t h[ab]uer[unt] h[ab]uer[unt]
 q[ui] suos g[ra]t[is] p[er]m[an]ent[er] s[un]t
 d[omi]n[u]m. d[omi]n[u]m
 d[omi]n[u]m d[omi]n[u]m d[omi]n[u]m d[omi]n[u]m

d[omi]n[u]m d[omi]n[u]m d[omi]n[u]m d[omi]n[u]m
 d[omi]n[u]m d[omi]n[u]m d[omi]n[u]m d[omi]n[u]m
 d[omi]n[u]m d[omi]n[u]m d[omi]n[u]m d[omi]n[u]m
 d[omi]n[u]m d[omi]n[u]m d[omi]n[u]m d[omi]n[u]m

d[omi]n[u]m d[omi]n[u]m d[omi]n[u]m d[omi]n[u]m
 d[omi]n[u]m d[omi]n[u]m d[omi]n[u]m d[omi]n[u]m

et clam sed palam agendum.

De rebus in variis temporibus factis.

Thyrs. in dialogo factum est illud

Sapius locutum esse patuit, siluisse nunquam.

Qui propria tacere non potest, quomodo is aliena celet?

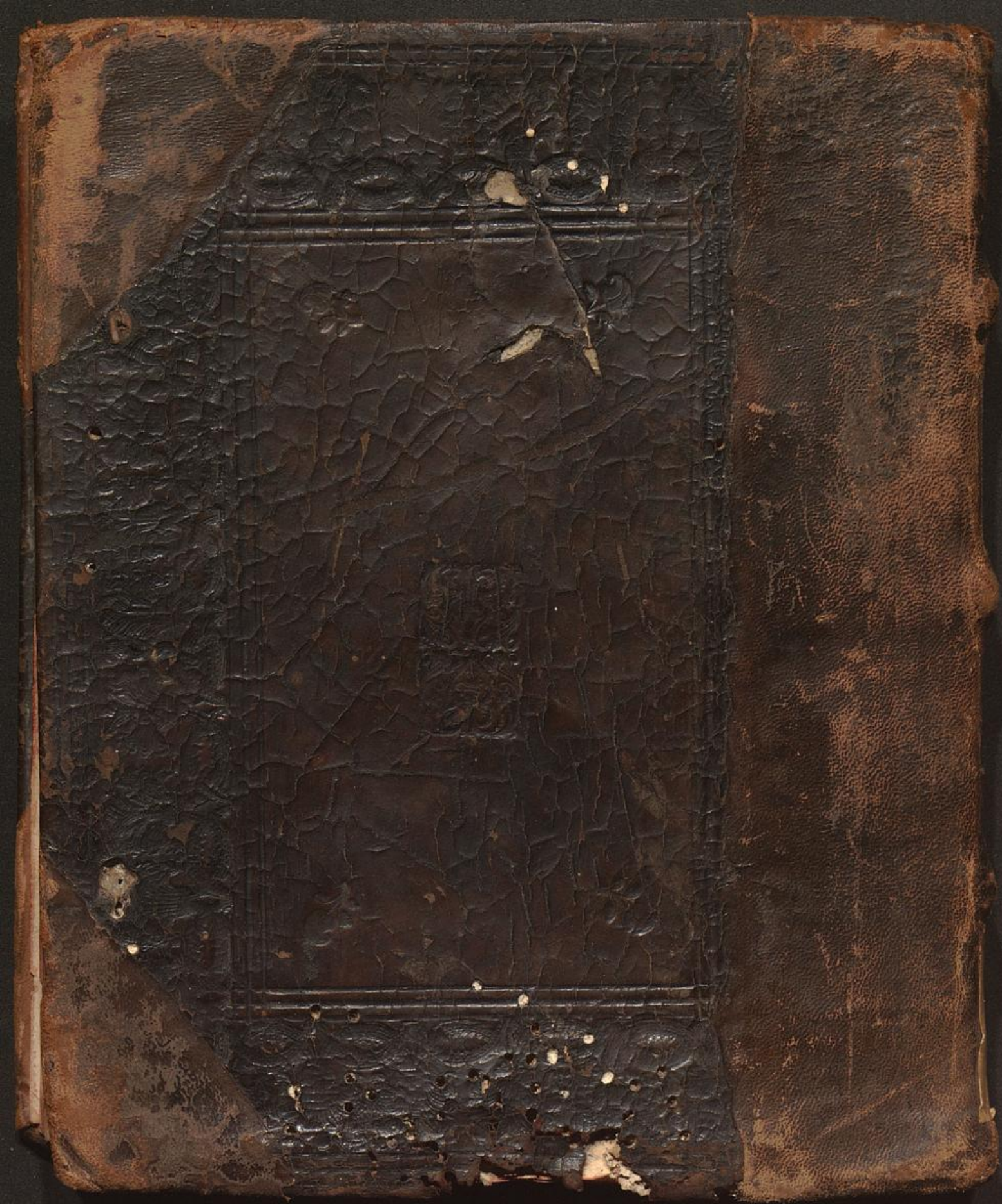
Non temere aperias cor tuum, nisi non cum probis ^{con}verseris, illud enim fatui est.

Sapiens cum necesse est, palam se defendit, cum antea recte se egisse sciverit; propter malos autem

cogitur aliquando palam detegere suam mentem.

Quid: de madianitis facti
Non redit ad fontes unde ligna fuerat

Thyrsius in dialogo factum est illud

Th

5946